

[Statsministeren.]

sig underrettet om udviklingen, men søger, nårsmhelst der er passende lejlighed dertil, gennem vore repræsentanter i udlandet at fremføre de danske synspunkter vedrørende de forskellige sider af det sydslesvigske spørgsmål. Jeg vil gerne bekræfte, at regeringen vil fortsætte hermed og gennem det udenrigspolitiske nævn holde rigsdagens politiske partier orienteret.

Det ærede medlem påtalte, at jeg havde glemt at beskæftige mig med den af ham udkastede tanke om en viceudenrigsminister. Jeg indrømmer, at arbejdet i udenrigsministeriet som iøvrigt i andre større fagministerier virkelig giver dets ansvarlige leder en meget omfattende arbejdsbyrde, og meget taler for at søge muligheder for aflastning. Det ærede medlem vil imidlertid forstå, at jeg, hvad tanken om en viceudenrigsminister angår, ikke vil være i stand til og ikke finder det rimeligt på stående fod at fremsætte bindende udtalelser, men gerne vil have den rejste tanke i erindring og tage den op til drøftelse, både i underudvalget, som der har været tale om, og også med udenrigsministeren, når han kommer hjem.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft talte dernæst om regeringens og oppositionens pligter. De almindelige betragtninger, han anstillede herom, er jeg helt enig i. Det er klart, at der må være en gensidig hensyntagen. Jeg kan blot sige, at vi efter fattig evne har søgt at udfylde vor plads som mindretalsregering, og det kan ikke nægtes, at det er en besværlig opgave. Tag nu blot, hvad der er sagt under denne debat! Det ærede medlem fremholdt i eftermiddags i sin tale den lære for os, at det er en mindretalsregerings opgave at udligne modsætningerne, at søge kompromisser og se at holde sammen på tingene, se at få det hele til at gå på bedste måde. Jeg vil ikke bestride, at dette er rigtigt, og det har vi også bestræbt os for at gøre. Men tager jeg fejl, når jeg mener at erindre, at det for blot et par dage siden af et fremtrædende medlem af oppositionen her i salen i kraftige ord blev bebrejdet os, at denne regering i altfor høj grad har søgt kompromisser, at denne regering ikke har en bestemt linie, at denne regering har reduceret sig selv til blot at være administratorer? I alt fald har der stået dusinvis af udtalelser på den melodi i venstrepressen i den seneste tid. Jeg nævner blot dette for det ærede medlem, for at han skal forstå, hvor vanskelig opgaven er, men jeg takker ham iøvrigt for hans loyale anerkendelse af regeringens gode vilje.

I forbindelse med disse bemærkninger gik det ærede medlem imidlertid over til at rette bebrejdelser imod mig. Han talte bebrejdende om min tone, ikke mod ham selv, men mod venstres ordfører. Ja, nu er diskussionen om en mands tone jo altid besværlig, og jeg er ikke den rigtige til at fælde dom om min tone. Hvis jeg skulle fælde dom om det ærede medlems tone, den tone, han f. eks. for et øjeblik siden havde på overfor kirkeministeren, blev den naturligvis subjektiv ud fra mit synspunkt. Men enden, når det er sagt, må jeg også gå ind på det. Når jeg på et enkelt punkt aldeles bevidst svarede venstres ordfører lidt skarpt, skyldtes det simpelthen, at han havde fremsat en urigtig påstand mod regeringen, som jeg nu har nævnt det, og dette berettede efter min mening helt igennem til de bemærkninger, jeg gjorde. Selv for en mindretalsregering må der være en ret til, når der fremsættes urigtige og, som i dette tilfælde, efter min mening urimelige bemærkninger i en politisk mistænkeliggørelse, i et forsøg på med agitatorisk formål for øje at gøre denne regering afhængig af kommunisterne, at sære, som jeg gjorde i formiddags. En mindretalsregering skal gøre alt det, det ærede medlem talte om: den skal tage hensyn, den skal være formidlende, den skal ikke være udfordrende. Men den skal ikke tage imod alt, hverken i politiske diskussioner eller når det drejer sig om politiske realiteter. Vi har aldrig i vort politiske arbejde, i den tid vi har siddet som regering, tilstræbt skærpelse af tonen eller fremkaldelse af politiske situationer. Men at vi ikke skulle have ret til at besvare et angreb, som bliver rettet mod os, det er helt urigtigt. Det for mig interessante ligger nu blot i at få konstateret, om den påståede skærpelse af tonen fra min side skal kunne medføre en af disse tidligere så foragtede ministerstorme — det bliver interessant at se.

Formanden: Det ærede medlem hr. Gustav Pedersen har ordet for en kort bemærkning.

Gustav Pedersen: Det vil ikke være muligt indenfor tiden for en kort bemærkning at svare det ærede medlem hr. Carsten Raft på hans tale om funktionærspørgsmålet. Tidspunktet er heller ikke egnet til det, og det gør heller ikke så meget, for de skuffelser, der kommer fra organisationer, der har troet, at man kunne undvære solidaritet og forskanse sig bag en mæglingset, kommer tidligt nok. Jeg er ikke utålmodig,